

[Automatisk tekstet av Autotekst med NB Whisper. Kan inneholde feil.]

[SPEAKER_00]

Du hører nå en podkast fra Universitetet i Stavanger.

[SPEAKER_02]

Hallo, og hjertelig velkommen skal du være til podkasten Rød grønn sone.

Ja, det er jo jeg er tilbake, Magnus, og med meg har jeg Marte.

Og i dag har vi vært så heldige at vi har fått lov til å få med oss en gjest på kanten her.

Det er da Ole.

Han går tredje året, og har nylig vært ute i praksis.

Så hvis du har lyst til å si noe kort om deg sjøl, du trenger ikke å dra barndomshistorien, men sånn kjapt så man vet litt hvem du er.

[SPEAKER_07]

Ja.

Jeg går da tredje klasse her.

Ja, og ved siden av så liker jeg å trene, og så spiller jeg på det fotballaget her på Bato.

Utenom det, så er det vel greit.

[SPEAKER_01]

Og vi har jo ønska å invitere deg hit fordi praksis er jo et tema som veldig mange er interessert i. Men som det også er ganske kollektivt enighet om at vi syns det er litt lite informasjon enn så lenge, i hvert fall.

Og da kan det være greit å invitere noen som har litt erfaring med det fra før.

Og du har jo erfaring fra flere praksisperioder.

Det er jo det som er litt annerledes nå med mitt kull og med Magnus sitt kull, at det ikke vil være samme praksisperiode i starten av førsteåret.

Men du kan jo forklare litt hvordan den fungerte.

[SPEAKER_07]

Ja, i vårt andre semester, vår første vår, så hadde vi jo da en treukers praksisperiode, som var en ren observasjonspraksis.

Så vi ble delt ut på lokasjoner, men vi skulle ikke i teorien.

Ikke gjøre så mye sånn tollmessig selv, men observere og se hvordan arbeidshverdagen til tollere er rundt om i Norge.

Og da var jeg plassert i Ålesund i tre uker, som var en veldig ...

Et variert sted.

De har ansvar for ganske bredt fagfelt.

Innenfor fly, post, container, båt.

Båtslærskip.

Så det var veldig innholdsrikt i tre uker.

Fikk gjort veldig mye på sånn bredt spekter.

mm.

[SPEAKER_01]

Så du følte at den observasjonspraksisen var nyttig, da, eller?

[SPEAKER_07]

Ja, veldig.

I hvert fall når man er ... Ja, i andre semester er man relativt fersk på et studie.

Så det er jo det å komme ut og få kjent litt på om dette er noe man kunne tenkt seg, da.

For det er ganske stor avstand fra et klasserom på et studie til å faktisk stå der i uniform, da, med en reisende.

Så det å kjenne på det tidlig i utdanningen syns jeg var veldig, veldig nyttig.

[SPEAKER_02]

Ja, jeg har jo stussa litt på det sjæl.

Jeg går jo første året, da, så jeg er på det andre semesteret nå blir det.

Og jeg og veldig mange av de jeg har snakka med som går på det samme året som meg, syns jo det er litt rart at man ikke har noe praksis før tredjeåret.

For det er jo, som du sier, man er jo fortsatt veldig usikker på hva ...

... og masse ulike grener i tolletaten som kommer innom.

Nå har vi de som er i vareførselsdivisjonen, og ikke grensdivisjonen, som sier at 'vi vil ha dere her, der er vi, vi trenger dere', men vi skjønner jo ikke så mye egentlig av hva alt går ut på, annet enn bare det vi hører.

Så jeg klarer ikke helt å forstå hvorfor de har fjerna det.

Det kan vel hende at det er noe med at ...

Man har jo ikke noen erfaring med noen ting, men sånn å kunne observere kjenner jeg at jeg i hvert fall hadde satt stor pris på.

[SPEAKER_01]

Jeg er jo egentlig også enig i det, at det hadde vært lønnsomt å skulle vært borti noen av disse arbeidsoppgavene før den siste praksisen som dere har vært gjennom nå.

Men det som er positivt da, med at den praksisperioden ikke har blitt noe av i våre kull, er jo det at den lengste praksisperioden, altså den siste, har blitt enda lengre enn det den har vært.

Og det er jo også ganske interessant å høre litt om hvordan det har vært for deg.

Og hvordan den lengste praksisperioden har fungert for deg.

Sånn i forhold til søknadsprosess, f.eks., da, om du hadde noe mulighet til å søke hvor du ønsket, eller hvem du ønska å være med, eller.

[SPEAKER_07]

Ja.

Vi ... På papiret så hadde vi i utgangspunktet ikke så mye å komme med når vi skulle søke.

Det var om du var ... Enten om du hadde barn eller om du var noe toppidrett, den gata.

Men vi søkte.

Jeg søkte litt sånn sammen med en guttegjeng.

Så at vi var som det er, helt det samme hvor vi drar, men vi vil dra et sted sammen.

Så vi ble ... Vi er en relativt stor gjeng, så vi ble jo fordelt på to steder.
Så vi fikk jo da ønsket vårt egentlig ... Ja, egentlig oppfylt.
Som jeg opplevde ganske mange andre også fikk.
Så vet jeg ikke om dere kan søke nå.

[SPEAKER_01]

Vi har begynt den søknadsprosessen nå, stå midt i den nå, faktisk.
Og det som har blitt gjort litt endringer i det, at vi kan ... Vi blir egentlig bare plassert der de plasserer oss, tilfeldig, med mindre du oppfyller ett av tre krav.
Og det går på økonomiske grunner.
Om du har særskilt grunnlag for å ha praksisperiode et sted hvor du kan bo enten billig eller gratis, som for eksempel hvis jeg hadde valgt å søke et sted som er i nærheten av der jeg bor fordi jeg kan bo hjemme, så hadde det kunnet bli tatt med i betraktning der.
Eller om det er særskilte behov i forhold til legeerklæring, som for eksempel det du sa, med toppidrettsutøvere, at det kan bli ...
Tatt hensyn til, men det må også søkes om.
Ellers er det det at de som ønsker seg til nord, vil bli prioritert plass der.
Så det er de tre forholdene vi må forholde oss til, da, sånn i forhold til vår søknadsprosess.

[SPEAKER_07]

Ja, for i tillegg til at vi, da, guttene, søkte sammen, så la noen av oss også til grunn det økonomiske aspektet ved at da kan man bo hjemme, og da ...
Det blir jo på en måte litt sånn vinn-vinn, hvis man da kan komme et sted man kanskje har lyst til å komme, samtidig som studie- og tolletaten sparer ganske mye penger, da.

[SPEAKER_01]

Følte du at det var utfordrende å være et annet sted og skulle klare seg i stor grad på egen hånd på den måten dere gjør i praksis?

[SPEAKER_07]

Ja, tenker du til første perioden òg?

[SPEAKER_01]

Spesielt den andre.

[SPEAKER_07]

Ja, da var jeg jo kanskje litt mer på hjemmebane enn første praksis.
For jeg var litt sånn der jeg er fra, på en måte.
For da var jeg lokalisert på Svinesund.
Men utfordrende var det absolutt.
Svinesund har en helt annen hverdag enn det Ålsund har, f.eks.
Og i tillegg så er jo denne praksisen ... Den lengste er jo ikke bare en observasjonspraksis, her skal du jo delta selv, som gir et helt nytt aspekt til det.
Så det var absolutt utfordrende, men man fikk, i hvert fall i mitt tilfelle, gå fram litt sånn man var

komfortabel med selv.

Og så var jo vi da ute på lokasjon på Svinesund i ti uker.

Så man kan jo først tenke at det er ...

Men det går ganske fort.

Så det med å utfordre seg selv er jo ... Det er veldig lett å holde seg komfortabel og liksom ...

Kanskje ikke ta det steg og tørre, men ... I vårt tilfelle så prøvde vi i hvert fall studentene som var der, å utfordre oss litt jevnlig, da.

Og da følte vi at vi fikk ganske mye progresjon av å være der òg.

Og så er jo ...

Svinesund er jo Norges største grenseovergang på vei.

Så er det liksom ett sted man kan øve og drille, så er det jo på en måte der.

[SPEAKER_01]

Absolutt.

[SPEAKER_07]

Så da var vi jo opptatt av også å bruke den muligheten.

[SPEAKER_02]

Ja.

Med tanke på fag og det vi har i løpet av studiet, så nå har ikke jeg rekke å ha noe ennå, det.

Jeg har hatt ett tollfag så langt.

Men det er noen sånn praksisforberedende seminarer og alt det der som kommer litt i etterkant.

Føler du at du på en måte var godt nok rusta til å kunne stå der første dagen og føle at du ikke var helt på villspor hvis du ble bedt om å gjøre noe, da?

[SPEAKER_07]

Både òg, jeg tror det kommer litt an på deg som person òg, men sånn rent sånn studieforberedende, så er du kanskje ikke helt klar.

I hvert fall hvis du skal gjøre noe selv.

Det som er forskjellen kanskje på oss kontra i vårt kull, da, kontra deres kull, er jo det at vi hadde den observasjonspraksisen først som ... Det var kanskje en som forberedte oss mest, i mine øyne.

For da fikk man ... Man fikk se det først, før man skal gjøre det selv.

Mens denne gangen så skulle vi liksom ta litt mer tak i det sjøl.

Så jeg vet ikke om dere kanskje i deres praksisperiode, de første ukene, vil være en litt mer sånn observasjonsfase i starten kanskje, Marte, jeg vet ikke.

[SPEAKER_01]

Vi har jo hatt nå praksisforberedende kurs, jeg lurer på om det var forrige uke eller uka før der, som gikk ut på at vi fikk litt sånn opplæring i hvordan å møte reisende når de kommer.

Og det å skulle øve på disse veldig typiske tolleropp gavene som det å skulle stoppe noen, eller hvordan man skal holde samtaler og sånne ting.

Og for meg så har det vært veldig viktig og veldig bra å være igjennom.

Selv om det ikke var like lenge som deres første praksisperiode var.

Så får man jo absolutt en følelse og et innblikk i hvordan det er å skulle stå der i den praksisperioden deres, da.

Og nå har jo ikke jeg rukket å komme til praksis ennå, så det er jo vanskelig å si om det kommer til å ha noe for seg.

Men mest sannsynlig så er det jo veldig positivt at vi har hatt det med oss nå.

Så det blir veldig spennende å se hvordan det fungerer også i praksis.

For det er jo noe med det å skulle gå ut av sin egen komfortsone også.

Fordi vi har blitt opplært gjennom fag og gjennom emner og gjennom teori.

Men man får jo ikke sagt det nok at når man er en toller, så holder det ikke alltid å være god teoretisk.

Du må være god praktisk òg.

Og det er i stor grad et veldig praktisk yrke.

Så jeg tenker at i hvert fall de emnene vi har hatt i forhold til praksisforberedende, har vært veldig bra.

For min del, i hvert fall.

Ja.

[SPEAKER_07]

I tillegg så kan en slenge på, utenom de praksisforberedende seminarene, som liksom går veldig spissa inn på det du skal gjøre i praksis, så har vi jo også jussemner.

Som er ... Syns jeg har vært veldig ålreit å ha i ryggen.

Det å vite når du står der, at du ...

Gjør riktig, du vet hva du kan gjøre, hvis du blir utfordra på det av noen reisende.

Det er veldig ålreit å ha.

Og så hadde jo vi eget sånt ... Det var ikke praksisforberedende, men var tollfaget det som var å snakke om helt innledningsvis, at dere kanskje har det nå, i første klasse?

[SPEAKER_02]

Ja, vi har ...

[SPEAKER_01]

TOL200 tenker du på da, eller?

[SPEAKER_07]

Ja, jeg tror det.

[SPEAKER_02]

Ja, det går jo på deklarerering og klassifisering, er det det du tenker på?

[SPEAKER_02]

Ja, det er midt i nå.

[SPEAKER_07]

Ja.

Så det òg er ... Det bygde jo vi på en god del før vi gikk ut i den lengste praksisen.

Så det ... Selv om man liksom kan se på det liksom sånn ...

VD-ting.

Så er det også veldig viktig for skjønne det som foregår i GD, og alt henger liksom på en måte sammen.

Ja, så ...

Nei, det var vel egentlig det som man satte med igjen herfra, som forberedte deg mest.

Men helt ruttaa var den ikke første dagen, nei.

[SPEAKER_02]

Nei.

Det er jo kanskje ikke helt forventet at du skal være helt klar heller første dagen.

Men å vite at du har lært noen relevante ting som faktisk gjør at du vet at OK, men det her kan jeg gjøre, det her kan jeg ikke gjøre.

Du vet at du har en viss speiling, og så er du ikke alene.

Du er jo med noen som har kontroll på det, som er der, for å hjelpe deg.

Du blir jo ikke sendt ut helt alene heller, liksom.

Så du har opplevd at det du har gjennomgått, har hjulpet, og det har vært relevant for der hvor du endte opp på praksis, da.

[SPEAKER_07]

Ja, det har det, absolutt, men jeg skulle gjerne ønske at det var mer.

Mer det du snakka om, Marte, det hvordan man snakker med reisende.

Veldig sånne basice ting om spørsmål, kvoter.

Veldig sånt ... Det som liksom er litt sånn basic, da.

Syns jeg godt kunne vært mer av.

For man ... Man blir ikke utlært toller av å sitte i klasserommet her.

[SPEAKER_01]

Nei, det gjør man absolutt ikke.

[SPEAKER_01]

Det du nevner der er også noe jeg og min klasse har diskutert nå ganske nylig, at vi gjerne skulle hatt mer av det, og også mer av det obligatorisk.

Fordi det er så viktig å kunne ha det med seg inn i praksis.

For hvis vi ikke hadde hatt med oss de kursene i bakhånd, så tror jeg hadde vært veldig vanskelig å skulle stå der og plutselig møte noen og så gjøre og utføre en jobb på en god måte.

Som både tilfredsstillende de arbeidsoppgavene jeg skal gjøre som toller, men også sørger for at den reisende, eller at kontroll går så smooth som mulig for den som kommer reisende over.

[SPEAKER_07]

Og så skal også sies, som det også ble sagt her i stad, at når du kommer i praksis, så skal du jo på ingen måte være ferdig utlært.

Ikke vær lært ut i det hele tatt, egentlig.

Så det er jo også med på å kanskje dempe kravene litt til hva studiet lærer her på universitetet, og hva liksom selve studiet i klasserommet forbereder deg på, da.

Fordi du er også i praksis for å lære.

Man kan liksom ikke lære alt det praktiske i et klasserom heller.

Så det er litt sånn tosidig, det der.

I mitt tilfelle så var jo kanskje det noe jeg reflekterte over etter hvert, at jeg syns jo kanskje ikke studiet her har forberedt meg godt nok.

Men samtidig så var det scenarioer også jeg var borte som jeg tenkte hvordan skulle egentlig forberede meg på det her.

Man må liksom kjenne litt på kroppen selv.

Så da å være ute i praksis med reisende i kontrollsituasjoner, er jo det aller mest ... Det er jo der du lærer ordentlig, liksom.

Når du har det og kjenner det på kroppen.

Og da er du jo, som det også ble sagt her, du er ikke alene.

Du har jo med deg veileder, og i mitt tilfelle så ...

Kom jeg og veilederen ganske godt overens.

Så ... Vedkommende var jo alltid bak meg i en kontrollsituasjon, som jeg fikk jo alltid lov til å prøve meg ut, utfordre meg og stille spørsmål og sånt.

Gikk samtalen i stå, så var han der òg.

Så ... Det er litt tosidig.

Man skal lære mye i praksis òg.

Kanskje ikke egentlig ha muligheten til å lære her, selv om man har lyst til det, da.

[SPEAKER_01]

Man lærer jo også litt av å feile, og man lærer jo også av å få ting slengt rett på seg.

Fordi man veit jo ikke selv hvordan man reagerer i en sånn type situasjon, før man står i den sjøl.

Men det er også et annet aspekt av den praksisen som i hvert fall jeg har lurt på, og flere av de jeg har vært med også som lurer en del på, og det er hva slags type ...

turnusordninger, uten at du trenger å gå inn i detaljer på det, men hva slags type turnusordninger det vil være å forvente.

For det er noen som har vært usikre på om det forventes at det skal være en form for natt eller dag eller kveld eller sånne typer turnuser.

Kan du si noe om det?

[SPEAKER_07]

Ja, hovedregelen er at det er en 100 %-stilling.

Så det skal utgjøre 37,5 timer i uka.

Det er vel en 100 %-stilling.

Og så kommer det veldig an på lokasjon til lokasjon.

For hovedregelen på de ulike lokasjonene blir jo liksom at de må tilpasse seg etter trafikken de

...

Har, på en måte.

Sånn som Svinesund, som er Norges største på land og vei.

Kommer biler, lastebiler hele tida.

Må jo også være ...

Kapabel til å ta imot til alle døgnets tider.

Og andre steder som kanskje har mye mer morgentrafikk, ikke noe særlig på kvelden.

Har kanskje mer rett av sånt.

Så uten at jeg skal gå for i dybden på det, så må man nok være litt sånn tilpasningsdyktig der man kommer.

Vi var jo første kullet som fikk jobbe natt.

Det vet jeg ikke om dere får òg.

Jeg tipper det.

[SPEAKER_01]

Det vet ikke vi noen ting om ennå.

For som du sier, så baseres det veldig fra lokasjon til lokasjon.

Så vi får ikke utdelt noen form for turnus før et par uker før vi skal i gang.

Så det er litt vanskelig å si.

[SPEAKER_07]

Nei, det var det samme for oss.

Vi var jo da første kullet som fikk låst opp den, at man kan ha nattvakter òg.

Og et ...

Det er ikke sånn at man har stor suksess, man går nattevakter, men jeg tror det har vært ganske problemfritt, så jeg regner med at det gjelder for dere òg.

Så utenom at man må være litt sånn tilpasningsdyktig, så er det vanskelig å si litt spesifikt, liksom, om turnuser rundt omkring.

Ja.

[SPEAKER_01]

Enkelt og greit så varierer det, da.

Fra lokasjon til lokasjon.

[SPEAKER_07]

Det gjør det.

Veldig.

[SPEAKER_02]

Ja.

Men jeg bare lurte litt sånn, ja, litt kjapt på ... For du snakka om veileder i stad.
Nå vet jeg at du kan jo ikke snakke om hvordan det er overalt, du har jo ikke vært på alle stedene i Norge, men sånn ...
På et generelt grunnlag, hvis du har snakka med andre, og da virker det generelt som om veilederne er interessert i at dere skal lære å bli så gode som mulig, at det på en måte er et godt arbeidsmiljø, sånn som du har opplevd.

[SPEAKER_07]

Absolutt.

Det er ikke bare sånn at en tilfeldig person er veileder for deg.
Vedkommende har tatt veilederkurs og har lyst til å være veileder.
Og det legger jo grunnlaget for at det kan bli veldig bra.
Det tror jeg også er ganske viktig at den du kommer til, har lyst til at ...
... du liksom skal være ... skal ikke si elev, men at den har lyst til å være veileder, da.
Og jeg opplevde jo det selv med min veileder, som var, som du sier, da, veldig opptatt av at jeg og vi skal lære, og at vi liksom skulle få ...
Ikke bestemme helt selv, alltid, men var veldig fleksibel til å liksom kunne ... Hvis jeg føler jeg må jobbe med det, så tilpasser vi kanskje arbeidsforholdene til å jobbe med det.
Og sånn har jeg inntrykk av at veldig mange veiledere var.
At det er ikke sånn at dem går rundt og bestemmer alt hele tida.
Det er jo ikke sånn at du har fritt vilt når det er praksis, men ...
Men du har liksom en stemme, du òg, da.

[SPEAKER_01]

Og du har rom til å kunne forklare og ønske deg hva du ønsker å jobbe med, og ...

[SPEAKER_07]

Ja, absolutt.

[SPEAKER_07]

Jeg følte i hvert fall det.
Og så er det jo ... Det er også litt lokasjonsbestemt, da.
Jeg kunne jo ikke skrike i Ålesund at jeg vil ha båt, hvis det ikke er en båt inne.
Så det blir litt dumt.
Men nei, den virker veldig fleksibel, og den virker også motivert.
Jeg sitter litt med samme inntrykk som dere, at de fleste værledere er veldig ålreite, altså.

[SPEAKER_02]

Ja.

Det er jo litt beroligende, for jeg har jo ikke fått noen ... Jeg vet ikke om dere har fått mer informasjon om det, men jeg vet jo ingenting om hvordan det er med hvem du hadde blitt plassert sammen med på praksis, da.
Så det å vite at det er noen som faktisk ønsker å være veileder, som du blir plassert med, tror jeg er behagelig for mange å vite, da.

Sånn at du ikke føler at ja, nå ble jeg satt med noen som jeg kanskje nesten ødelegger litt for, fordi de egentlig hadde lyst til å gjøre noe annet, og ikke bare sitte og lære opp. Men det er deilig å vite at det er noen som faktisk ønsker å lære bort, og ønsker å være veileder og veilede deg som kommer, da.

[SPEAKER_07]

Og så er det ikke sånn at du kommer til en lokasjon, og så skal du bli veileda og sånn og sånn, og sånn.

For veiledning er litt sånn toveis, det skal fungere for begge parter.

Så med min verden så hadde vi mye ... Ikke mye, vi hadde litt samtaler sånn innledningsvis angående hvordan jeg kanskje lærer best, og hvordan han ser på ting.

Som jeg tror gjorde praksisperioden min ganske mye bedre òg, fordi vi snakka ganske åpent om ...

Hva vi liksom forventa, og hvilke inntrykk vi har, eller ulike ting og sånn.

Og ble egentlig godt kjent, da, på en måte.

Som hjalp veldig.

Så det anbefaler jeg absolutt å gjøre med veiledere som dere vil komme overfor.

Og være liksom åpen på at dette funker kanskje bedre for meg, da, enn andre ting.

For eksempel så er jo jeg ... Jeg trenger kanskje litt mer sånn ...

Rom rundt meg til å være litt fleksibel og ikke bli detaljstyrt.

Da lærer jeg ganske dårlig.

Så hvis man liksom har litt mer sånn ...

Og at han står som en trygghet i ryggen uansett.

Og så sier jeg i hvert fall ifra at jeg ønsker å ha litt sånn ansvar for egen læring òg, for da lærer jeg også best.

Så det funka veldig bra for meg.

Så det er et tips å gi.

Og si ifra til veileder, liksom, hva du kunne tenke deg, og hva slags forventninger du har, da.

[SPEAKER_01]

Og de veilederne som har dette som jobb, er jo også erfarne.

Mange av dem er erfarne som også veit hvordan å lese de studentene de har i praksis.

For det er jo mange som har vært i dette gamet her lenge, og som har møtt mange praksiskull, og som har møtt mange ulike personligheter.

For det er jo ikke til å stikke under den stol at selv om vi går i samme klasse og studerer det samme, så er vi ulike personligheter alle sammen som lærer på forskjellige måter.

Og det å vite at det er liksom en trygg base med disse veilederne, er veldig trygt å vite, sånn som du sa i stad.

Så det tror jeg kommer til å gå veldig bra.

Jeg lurte også på angående rapportskrivning.

For det har vi også fått i hvert fall inntrykk av at har vært en viktig del av praksisen din.

Sånn i form av at du fører en egen rapport eller en egen journal eller noe lignende gjennom praksishverdagen.

[SPEAKER_07]

For min egen del.

Ja.

Vi førte litt på litt eget initiativ.

Vi skal jo levere en refleksjonsrapport til slutt.

Så ... Det er vanskelig å sitte siste dagen og huske hva du gjorde første dag.

Så jeg skrev litt sånn ...

Her og der, kanskje mest i starten, for da var det så mye inntrykk.

Og så kom man liksom over mange av de samme tinga, så da skrev jeg ikke så mye av det, liksom.

Men kanskje de gangene jeg kom over nye ting eller nye problemstillinger, så liksom noterte jeg meg det.

Jeg skrev ikke så veldig utfyllende.

Men absolutt nyttig å notere litt ting du opplever, og kanskje problemstillinger du kommer overfor.

Man kan komme opp med ganske mange spørsmål i løpet av en arbeidsdag, og så forsvinner det før du rekker å spørre noen.

Så det syns jeg var greit å skrive ned spørsmål jeg kom på, og så heller stille dem når det er rom for det.

Og så er det jo som sagt, da, det er jo litt sånn på eget insh hvor mye du legger i det, da, på en måte.

Har dere fått noen føringer i at det skal gjøre det, eller at det skal sendes inn, eller noe sånt?

[SPEAKER_01]

Ja, som vi har forstått det, så vil det være en obligatorisk del av praksisen for vår del.

At man skal holde en type journalføring eller sånn refleksjonsrapport, sånn som du nevnte i stad, da.

Men fått veldig lite føringer på hva det vil innebære.

[SPEAKER_07]

Vakt i vakt, eller til slutt?

[SPEAKER_01]

Usikker.

[SPEAKER_01]

Vi har veldig lite informasjon om det.

Så det vi har hørt, er at de skal skrive en refleksjonsrapport, og det er det vi har hørt.

Men jeg har sett litt på det som å skulle skrive en dagbok med faglig vinkel, egentlig.

Men det gjenstår jo å se litt, basert på at jeg ikke har vært gjennom den, da.

Så det blir jo ... Men det er jo sikkert en veldig god måte å lære på å reflektere rundt den praksisperioden man har hatt også.

Men man kan lese gjennom den rapporten seinere også, hvis man ønsker det.

Og se også hvordan man utvikler seg sjøl som student, men også som fremtidig tolver underveis, da.

At det er veldig nyttig.

Ja.

[SPEAKER_02]

Absolutt.

Det kan hende det bare er jeg som ikke henger helt med.

Men den refleksjonsrapporten som du skulle skrive på slutten ... Sånn som jeg nå skjønnte det, er det sånn tipp en egenvurdering?

Hvor du skriver ned opplevelser og inntrykk du har hatt?

Og reflekterer rundt hva du kunne gjort annerledes?

Eller hva som er beste måten å løse det på?

Og på en måte din utvikling?

Eller ...

[SPEAKER_07]

Ja, vi fikk ... Vi kunne velge litt.

Om vi skulle skrive om Jens Pesvik-hendelse.

Om vi skulle skrive om flere hendelser.

Eller om vi skulle skrive om ... Om det var ulike typer problemstillinger i tolletaten ... Hva skal jeg si?

Hverdagen.

Det du møter i hverdagen, opp mot lovverk og sånn.

Og liksom utdype mer om det opp mot ting du har opplevd.

Så jeg valgte å skrive om flere ulike hendelser som jeg var med på.

Så det bestemte jeg meg for ganske tidlig.

Hver gang jeg kom over en hendelse som jeg tenkte skal med i rapporten, da skrev jeg litt mer detaljert, da.

Til det ... litt sånn journalføring.

Ja.

Så det var sånn det var for oss.

Og så er det jo ganske ungt studie, det her, så det endrer seg nok ganske mye år til år.

Så det hørtes allerede ut som dere i kullet under oss skal ha det litt annerledes, i hvert fall.

[SPEAKER_01]

Ja, basert på det jeg har forstått i hvert fall.

Men nå er jo ikke jeg noe ... hva heter det ... ekspert på området.

Men vi får jo vite det om ikke så altfor lenge.

Vi får jo snart vite våre egne lokasjoner også, så det blir veldig spennende for vår del.

Jeg husker åssen det var for oss i fjor, da vi ... Eller da dere skulle bli tildelt deres lokasjoner, så følte jo vi at det tok evigheter før det var vår tur.

Litt sånn som du er i din posisjon, Magnus.

Men nå er jo tida snart inne, så det går jo veldig fort.

Og da er det veldig greit å kunne vite litt mer, da.

[SPEAKER_07]

Er du spent, da?

Praksis?

[SPEAKER_01]

Ja.

Jeg er jo det.

Og jeg tenker jo at det kommer til å bli utfordrende.

Og sånn som du sier, så er det mye man ikke kan lære seg før man står i disse situasjonene sjøl.

Men absolutt veldig spent på hvordan det blir.

Vi skal jo ha lengre praksisperiode enn det dere hadde.

Vi skal ha 17 uker.

Dere hadde 10.

[SPEAKER_07]

Ja.

Ti pluss fem uker i vareførselsdivisjonen.

[SPEAKER_01]

Ja.

[SPEAKER_07]

Og én uke som praksisforberedende.

[SPEAKER_01]

Ja.

For da blir jo for vår del så blir det jo da disse 17 ukene ute på lokasjon.

Ut ifra det jeg har skjønt, i hvert fall.

Så det blir jo spennende så får vi se hvor mange uker du blir borte da, Magnus.

Når det er din tur.

Kan hende det endrer seg det også.

Om et års tid.

[SPEAKER_02]

Det hadde ikke sjokkert meg, i hvert fall.

Det virker ikke som noen kunne hatt helt samme overlevelse på hvordan studiet har gått.

[SPEAKER_01]

Det er nok litt det som er også baksiden av det at det er et såpass ungt studie også.

At de som har ansvar for studiet, må jo prøve og feile litt og se hva som funker, og se hva som ikke funker, før de finner en sånn stabil måte å gjøre ting på, da.

Men da er det jo greit å kunne høre litt fra forskjellige perspektiver og høre hvordan det har funka.

Også fra oss som er studenter.

Så det ... Det er veldig bra.

Har du noen flere spørsmål, Magnus?

[SPEAKER_02]

Oi ... Når du putter meg på spottet sånn, så klarer jeg i hvert fall ikke å komme på noe.

Men ja, vi har vel latt tjatra gå ganske lenge, så hvis ikke du heller har noen flere spørsmål, og du ikke har noe mer du har lyst til å tilføye ...

[SPEAKER_07]

Nei, ikke annet enn at det er veldig bra å komme ut i praksis.

Jeg fikk hvert fall en stor bekreftelse på at det er det her jeg har lyst til å drive med.

Så det er bare å glede seg.

[SPEAKER_02]

Ja.

[SPEAKER_05]

Og det gjør vi.

[SPEAKER_02]

Det gjør vi.

Så da tenker jeg med den siste beskjeden 'Gled deg til praksis' så syns jeg vi kan ta og avrunde det for denne gang.

Så forhåpentligvis klarer vi også å få ut noe mer før sommeren og neste år begynner.

Det har gått litt trått nå, men vi har planer.

Så vi satser på at vi får landa det.

[SPEAKER_01]

Ja, det gjør vi.

Og takk til deg for at du var med.

[SPEAKER_02]

Tusen takk for at jeg fikk komme.

[SPEAKER_00]

Du har hørt en podkast fra Universitetet i Stavanger.